

3. ОБУЧАВАНЕ НА УЧЕНИЦИ

а) Ключови стихове

Мт. 28:18-20; Евр. 6:12

2 Тим. 2:2; Евр. 13:7

Лк. 6:40; 1 Пет. 2:21

Кол. 1:24-29

б) Въведение

Като ученици на Исус, нашата цел е да правим нови ученици за Исус. Той каза:

"Идете, прочее, научете всички народи." (Мт. 28:19)

Този призив включва не само довеждане на хората до познаване на Господа Исуса, но и въвеждане в зрялост, така че и те да могат да доведат други при Христос и до зрялост. Не трябва да чакаме да станем съвършени и експерти във всяка духовна област преди да правим ученици. Трябва да молим Бог да ни приспособи и развива, докато вършим работата Му.

Ленивостта, неверието, липсата на любов или каквото и да е друго нещо не трябва да ни спира от това, което Исус е възложил на всичките Си ученици. Бог очаква от нас да предадем на другите нещо от живота на Христос и зрелостта в този живот, който сме придобили. Когато обучаваме други, трябва да насочим усилията си към верни хора, които ще могат да поучават другите (2 Тим. 2:2). Знаем, че апостол Павел направи това с Тимотей, Тит и Сила. През повече от тригодишното си служение Исус беше непрекъснато с дванадесетте и отдели специално внимание на трима от тях. Мъжете, които Исус обучи тогава, обучиха други, които обучиха други, докато накрая настъпи промяна в тогавашния свят. Обучението на учениците е вид духовно възпроизвеждане. То действа, защото учениците

предават на други качеството на живот, което имат в Христос (Лк. 6:14).

в) Трите нива на ученичество

1. Църковно събиране

(напр. Лк. 13:10, Мт. 5:1-2) или голямо събиране на християни. Важни е, че исусовите ученици се събираха, за да се поклонят на Господа и да участват в цялостната изява на местната църква (Евр. 10:25). Но този вид събирания не насърчава задълбочени приятелства или откриване на индивидуалните нужди и въпроси. Тези събирания обикновено са ограничени в определено място и време, а това може да попречи, когато обучаваните от нас се нуждаят от помощ.

2. Домашна или възпитателна група

Исус често обучаваше малка група ученици (напр. Мт. 13:36, Лк. 9:18). Размерът на групата позволява поучение, дискусия и споделяне. По-голяма дълбочина на взаимоотношения може да се постигне с по-малка група, а насрочването и организирането на събиранията може да е по-гъвкаво.

3. Ученичество един към друг (напр. Ин. 3:1-21, Ин. 21:15-22).

Този подход е много добър за развитието на взаимоотношенията, лично, близкото свидетелстване, личното служение и отговарянето на въпроси. Следователно този вид ученичество е много важно за нови християни, защото им дава възможност да се установят твърдо в Божието царство и местната църква. Всеки, който обучава, трябва да е готов да помогне, когато обучаваният се нуждае от този естествен контакт. Този подход струва скъпо с оглед на времето и човешката сила и не стимулира широко общение. Най-добрият метод е комбиниране на посочените три.

г) Тези, които обучават другите, трябва да бъдат хора, на които останалите могат да подражават.

Те трябва:

- да са гладни за Божието Слово,
- да са жадни за свят живот,
- да копнеят за по-дълбоко познаване на Бога,
- да са предадени на господството на Исус в живота си, желаяйки Неговата воля по всеки въпрос без оглед на цената,
- да имат желание да бъдат употребявани от Бога,
- да бъдат изпълнени и да разчитат на Святия Дух,
- да имат любов към Бога и Неговите люде.

Тези характеристики може да не са напълно развити, но поне трябва да има признаци, че се развиват (1 Сол. 2:7-8, 1 Кор. 4:15-16, 1 Сол. 1:6).

д) Учениците са призвани не само да достигнат другите за Господа и да ги поучават, но те трябва:

- да придават радост и ентузиазъм в Христос на другите ученици,
- да покажат на учениците си безусловна, жертвена любов,
- с готовност да са на разположение на учениците си, помагайки им като им отделят време, енергия, свободно време и дори финанси,
- да споделят живота си в Христос като истински приятел с други ученици,
- да се молят за учениците си винаги, когато си спомнят,
- да помогнат на учениците си да се включат в обща молитва, поучение и дори ръководство,

- да предизвикват учениците си към по-голяма вяра,
- да насърчават потенциалното, което виждат в учениците си,
- да изказват оценка и насърчават подобренията, които виждат в учениците си,
- да дават добър пример на учениците си като винаги идват на време, преустановяват лошите си навици, никога не правят нещо, което може да подведе другия и да се спъне; отдават време, средства и таланти за разширяване на Божието царство.

е) Как да започнем с тези, които трябва да обучим

1. Ако това решат хората с духовен авторитет над вас

Това може да бъде, защото сте избрани да водите домашна група или нова християнска възпитателна група. В този случай следвайте насоките, дадени ви от ръководството.

2. Ако имате избор

Исус се моли на Бог преди да избере онези, които ще обучава (Лк. 6:12-13). Той се нуждаеше от Божия мъдрост, за да направи правилния избор. Този източник е на наше разположение, ако се нуждаем от него и молим за мъдрост с вяра (Як. 1:5-8). Повече от вероятно е Бог да избере да обучаваме някой от тези хора, които познаваме. Следователно трябва да държим отворени очите си и да гледаме. Възможно е Бог да ви е избрал да обучавате някой (или група хора), който вие (или друг) сте довели (или трябва да доведете) до Господа.

Когато търсим, кого да обучаваме, трябва да търсим хора, които са готови да служат, научат, прощават, доверяват се, изслушват, жертват, обичат Бога, растат духовно, верни са, споделят нуждите си, стоят открити пред Бога и се подчиняват на мъдростта на Божието Слово и Духа Му. Тези качества

може да не се проявяват в началото на обучението. В действителност хората могат да изглеждат доста груби или неподходящи в началото, но вие трябва да разберете или почувствате в Бога, че потенциално хората ще проявят тези качества. Запомнете, че Бог обещава да ни помогне, само ако вършим Неговата воля. Затова не се отдавайте на всеки, за който не сте сигурни в Бога. Препоръчително е да не вземате представители на другия пол, ако лично обучавате, защото определени аспекти от живота са твърде интимни.

Не влизайте в съперничество с тези, които са в ръководството над нас, такива като вашия пастир или дякон. Ако те още не знаят, какво смятате да правите, споделете програмата и се подчинете на всяко решение, което могат да вземат. И още нещо, не започвайте с много ученици. Тези хора се нуждаят от вашата помощ, и ако се отдавате по малко на много хора, ще намалите ефективността си. По-добре е да се обучи един човек добре, отколкото много хора лошо.

ж) Започване на група за обучение

Ако избирате хората, които ще обучавате, препоръчително е да споделите с тях, какво имате предвид. Дайте им представа за ученичеството, и ако възнамерявате да използвате този наръчник като помощник, покажете им го и им обяснете за какво е всичко. Кажете на хората, какво очаквате от тях (напр. събиране заедно веднъж седмично минимум за около два часа). Прегледайте поучителния материал преди срещата и го подчинете на вашата духовна власт като такъв, който обучава (Евр. 13:17). Важно е хората, които доброволно са се включили, да се отдават сами на идеята за ученичеството. Помолете ги да се молят за това.

Същите принципи са приложими, и ако сте помолени да ръководите група от хора. Те трябва да се споделят или индивидуално, или пред всички на първото ви събиране.

з) Организиране на седмичните ви събирания (вж. раздела, озаглавен "Как да използваме този учебник").

и) Цели за учениците ви:

1. Да обичат Бога първо и най-вече (Мт. 22:37).
2. Да обичат ближните си като себе си (Мт. 22:39).
3. Да се преобразяват, приближавайки се към Исус (2 Кор. 3:18).
4. С радост да се подчиняват на Бога, без оглед на цената (Ин. 14:21).
5. Да растат в познаването на Божието Слово чрез групово поучение, дискусии и лично изучаване на Библията (Лк. 24:45).
6. Да променят начина си на живот, като престанат да вършат неща, които позорят Бога. Да отделят време и да желаят да правят, каквото Бог иска от тях, например да установят всекидневно време за молитва, да посещават редовно църква, да разчитат на Святия Дух вместо на собствените си чувства и т.н. (Лк. 9:23, Гал. 5:13-25, Рим. 12:1-2, Тит 3:14).
7. Да придобият и се усъвършенстват в уменията, които един ученик на Исус трябва да владее - свидетелстване, разговор за довеждане до покаяние и приемане на Исус като Господ, обучаване на други, молитва за получаване на Святия Дух и т.н. (2 Тим. 4:2, 2 Тим. 2:15).

й) Заключение

Качеството обикновено произвежда количество, но количеството само по себе си обикновено не произвежда качество. Ние трябва да предадем на другите качеството на живота, който имаме в Христос. Малкото, които получават това качество,

трябва да се насърчават да го предадат. С времето, ако този процес продължи, малкото ще се преумножи в много.

к) Въпроси и дискуссионни точки

1. Принципите, описани в този учебник, валидни ли са за християните от двадесетото столетие.
2. Мислите ли, че църквата като цяло е успяла да изгради подходящи основи за библейската истина в християните, така че да имат способност да водят победоносен, плодовит живот, принасяйки слава на Бога и разширяване на царството Му, както би трябвало да бъде? Може ли програмата за обучение да помогне?
3. Нуждаете ли се от систематичен подход при обучението или е достатъчно просто да се събирате и развивате според нуждите на групата или според водителството на този, който поучава?
4. Разгледайте разликата между "информиране" и "формиране" живота на учениците!
5. Ако искате да обучите други хора, каква е мотивацията ви: любопитство, вина, необходимост, принуда, признателност, любов, видение, Божий призив?
6. Можете ли да кажете на друг човек: "Подражавай ми", и да знаете, че ако го направят, биха живели живот, както Исус иска от тях да живеят?
7. Монтен каза: "Никой вятър не духа благоприятно за кораб, който няма пристанище, към което да се насочи." Ние трябва да се насочим в определена посока преди Бог да ни помогне. Имате ли насока в обучението си? Ако не, какво ще направите?

л) Обобщение и приложение

1. Всеки християнин трябва да е ангажиран с процес на обучение - да обучава себе си или да обучава другите.
2. Бог ни довежда до зрялост, така че да предадем на другите качеството на живот в Христос.
3. Всички нива на църковна дейност трябва да са насочени към обучението.
4. При обучение трябва да насочим силите си към верни човещи, които ще могат да поучават други (2 Тим. 2:2).
5. Тези, които обучаваат, трябва да бъдат хора, на които другите могат да подражават и които дават добър пример.
6. Не се отдавайте да обучаваате който и да е, ако не сте сигурни, че Бог е в това.
7. Бъдете уверени, че поучението, което учениците ви получават, е баланс между кои са в Христос и към какво трябва да се стремят в Христос.
8. Никога недейте да си съперничите с вашето ръководство, когато обучаваате другите, и не обучавайте повече ученици от тези, с които можете оптимално да се занимавате.